

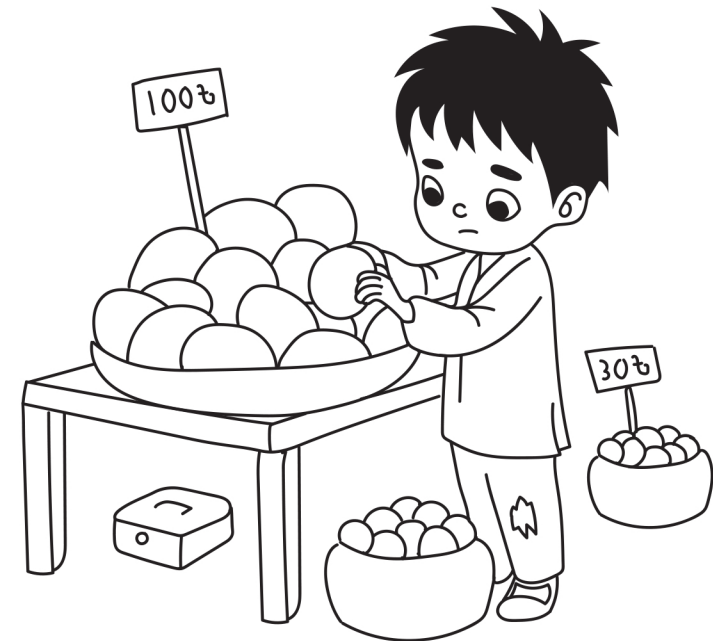
Dette er en fortelling om Rahim som må jobbe på markedet med pappaen sin fordi familien ikke har råd til å sende han i barnehagen.

Han drømmer om å en dag få muligheten til å gå i barnehagen, å leke med mange andre barn.

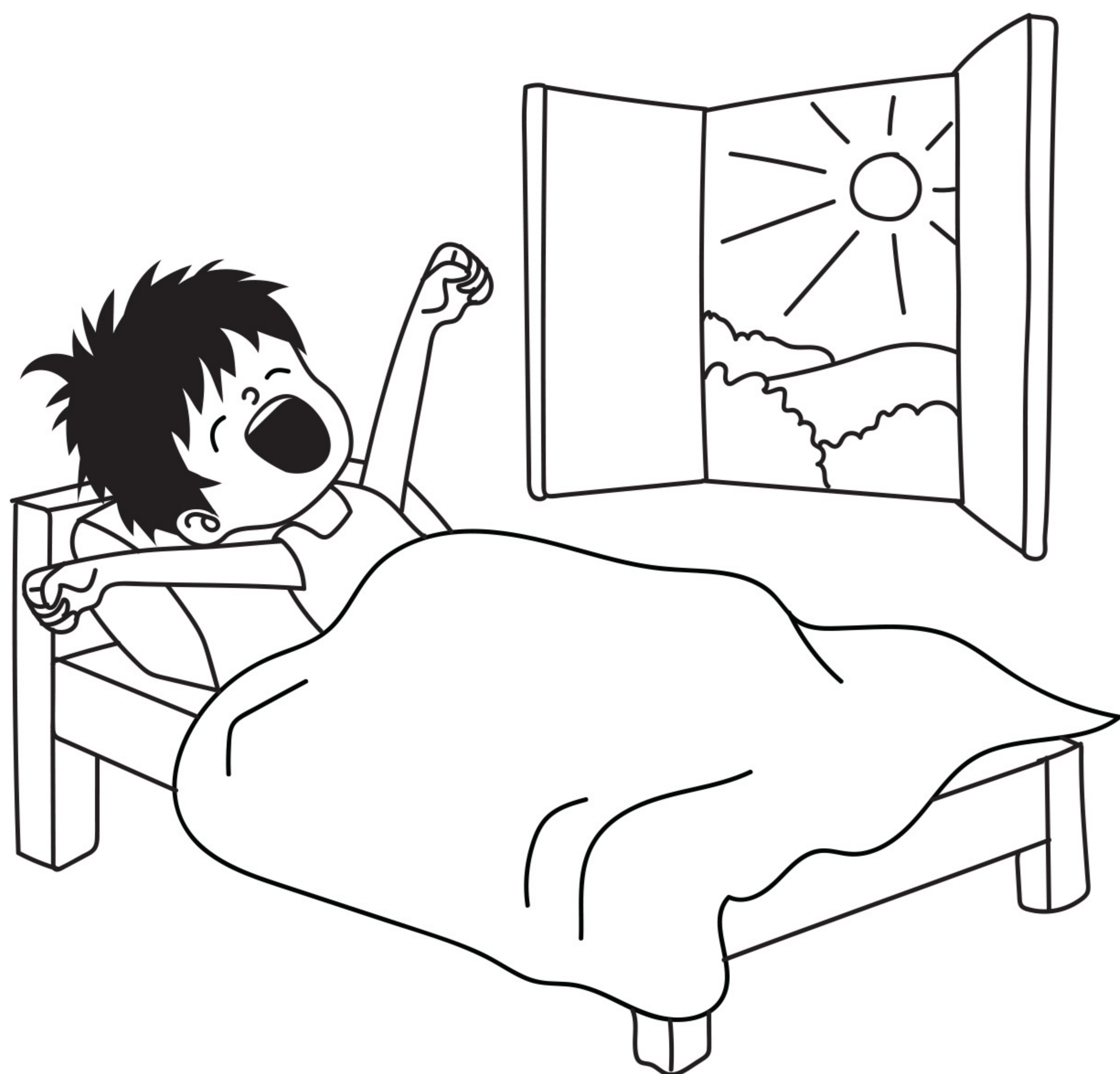
Skann koden og les mer om Rajshahi-aksjonen.

Rahim synes det er urettferdig

En bok om fattigdom og urettferdighet

Rahim ligger i sengen og våkner av at det begynner å bli lyst inne på rommet hans. Han gnir seg i øynene, gjesper og strekker seg så lang han er. Det er grytidlig, men likevel på tide å stå opp. Selv om han er bare fem år gammel, skal Rahim på jobb med pappa.

“Billig fersk frukt!”, roper Rahim ut. Snart er det på tide å pakke med seg frukten og gå hjem igjen. Rahim gjesper. Han er trøtt etter en lang dag på beina.

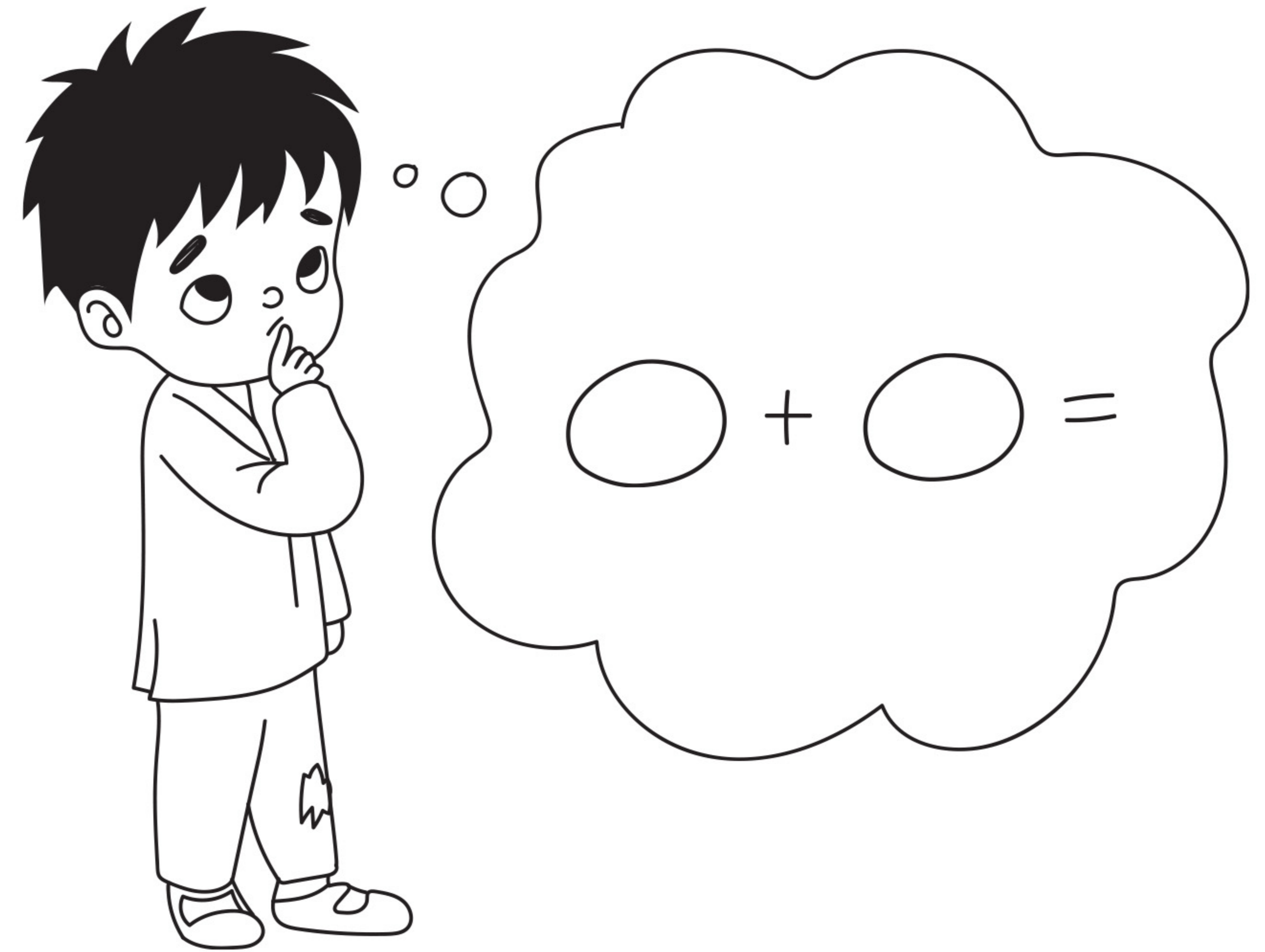
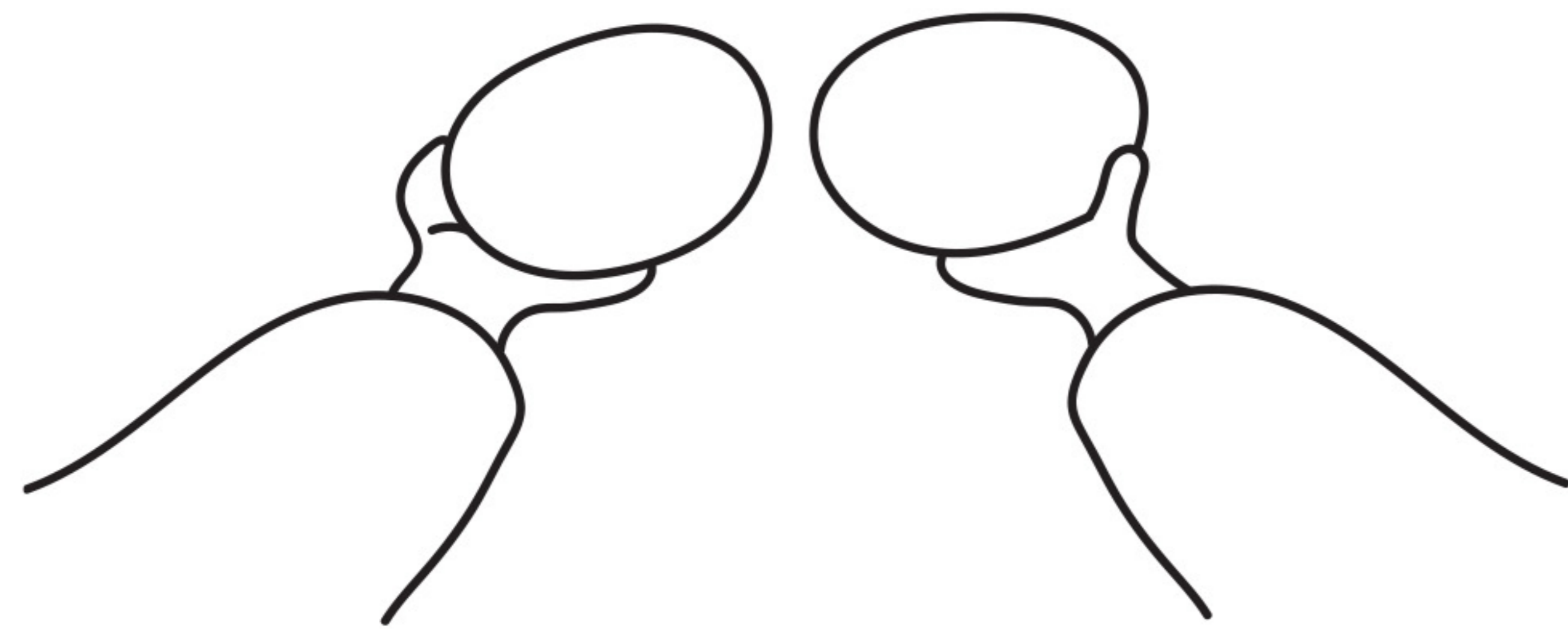

Likevel gleder han seg til å komme hjem og leke litt med dyrene. Familien har nemlig et par tamme høner og en leken brun geit. Kanskje rekker han også å leke litt med naboenta, før han legger seg og skal tidlig opp igjen - for en ny dag på markedet.

Rahim håper de får solgt masse i dag. Han vet at mamma og pappa ikke har nok penger til at han kan gå i barnehagen. Men pappa har sagt at «om vi får solgt alt av frukten, kan vi spare litt av pengene hver dag, slik at du en dag kanskje kan gå i barnehagen.»

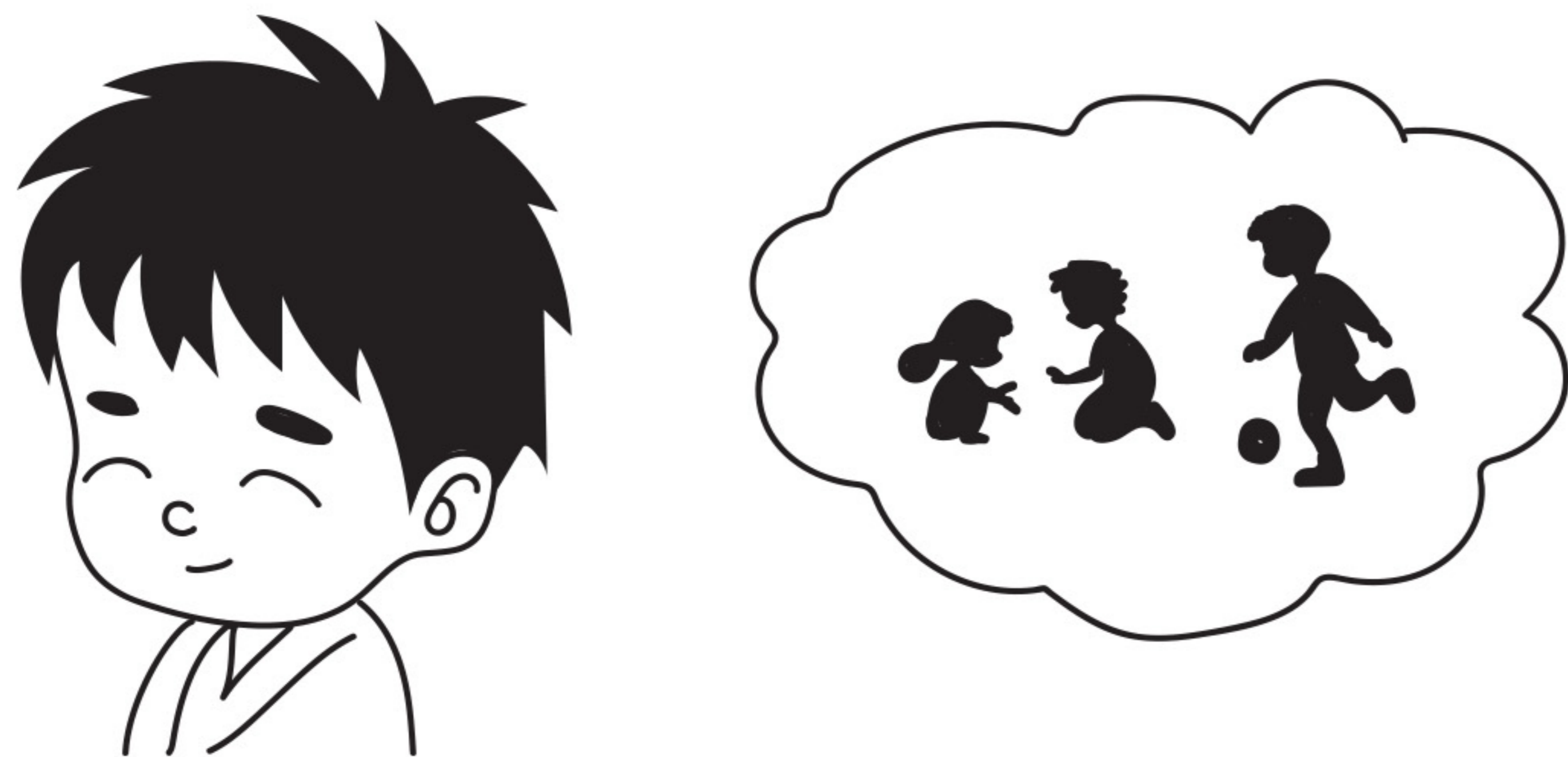
“Jeg vil gjerne ha to mangoer”, sier dagens første kunde. Det er en dame med sari. Hun smiler mot Rahim. Rahim gir henne de to fineste mangoene han finner, rekker ut hånda og tar imot betalingen.

Siden Rahim ikke er så god i matte, hjelper pappa å sjekke at kunden har betalt nok - og får igjen penger når han skal det. Pappa har ikke gått på skole, så han er heller ikke flink i matte. Pappa lærte seg å regne av farfar, som også solgte frukt på markedet.

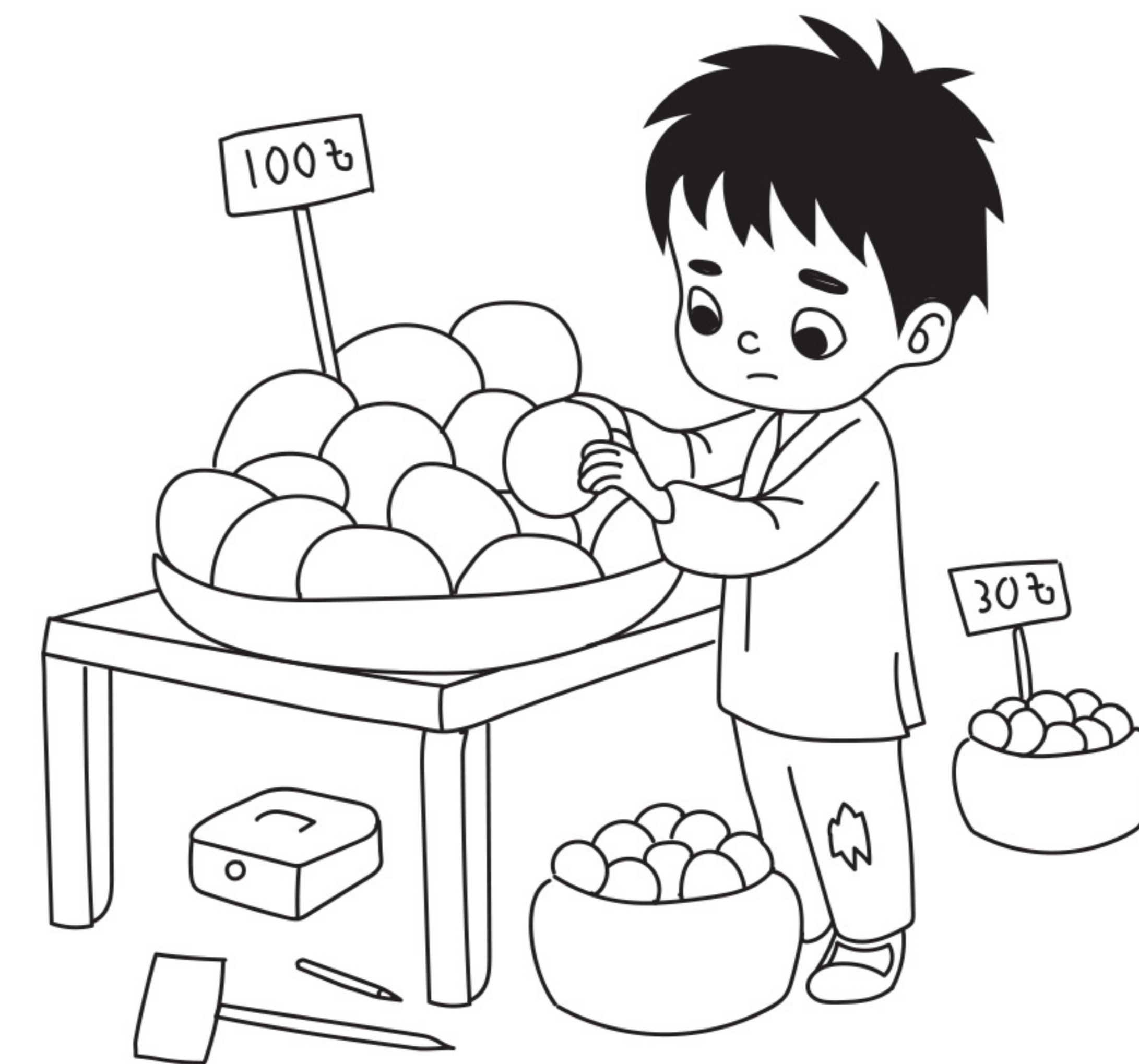

Dagene på markedet er lange. Fra solen står opp, til solen går ned. Rahim synes det er ganske kjedelig. Han ser flere barn gå sammen med foreldrene sine til skole og til barnehage. Han skulle ønske han kunne gå i barnehagen. Han lukker øynene og ser for seg hvor kjekt det hadde vært å leke dagen lang med andre barn på sin alder.

“Rahim? Hallo?!” Pappa prøver å få kontakt med Rahim som står og dagdrømmer. “Du må ta imot betalingen”. En mann står med armen ut og rekker 60 taka mot Rahim. Det er sånn omtrent 5 norske kroner. Han kvekker til, tar imot, og smiler.

Hver morgen skynder de seg til markedet, for det er viktig å være på plass i grønnsaksboden før alle kundene kommer. Rahim og familien er fattige. Det vil si at de ikke har så mye penger. Faktisk så har de ikke nok penger til at Rahim kan få gå i barnehagen. Det synes Rahim er dumt.

Rahim åpner en av de tunge sekkene de har båret med seg. Den er full av modne mangoer. Han legger én og én på bordet, og stabler dem i et fint tårn. Ved siden av legger pappaen bananer og Lycheelyvhee – en søt, liten frukt med piggete skall.